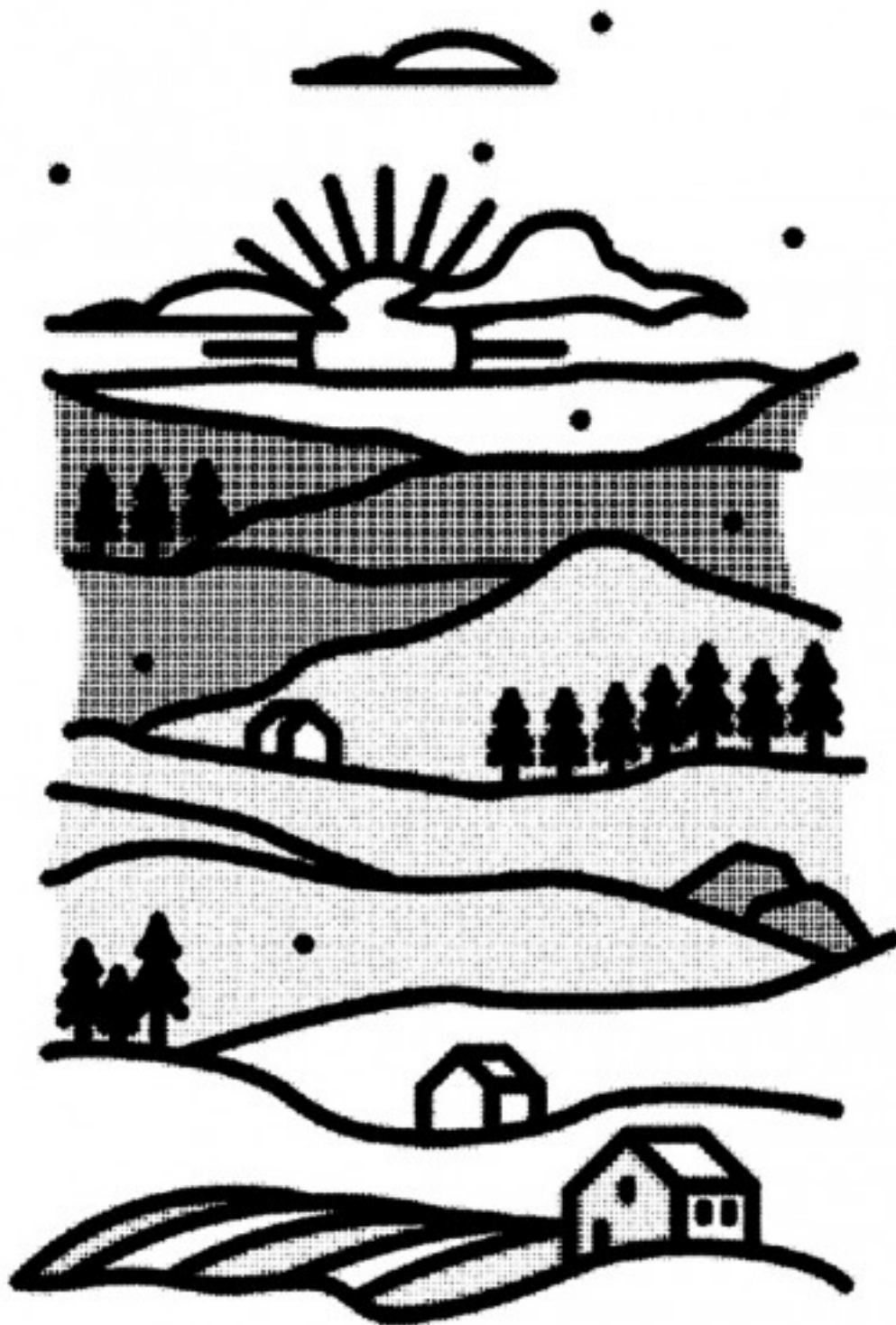

Guilleries

El Boi és el protagonista de *Guilleries* (Males Herbes, 2022), la darrera novel·la de Ferran Garcia. El Boi és un jove taradellenc que, a finals del segle XIX, es veu embolicat en una història de venjança salvatge, amb personatges sinistres, personatges tendres i personatges ambigus; enmig d'un paisatge que es converteix en un personatge més: «La meva terra és un clot envoltat completament de muntanyes: al sud el Montseny, a l'est les Guilleries, al nord el Collsacabra, Bellmunt i Puigsacalm, i a Ponent els altiplans del Lluçanès i el Moianès. Quan ets al bell mig d'aquest sot, es fa més evident que ets dins una presó de pedra, marges, cims i boscos infinits. La Plana, sí, però una plana enganyosa i falsa, a tot arreu hi ha bonys, la terra és boteruda i plena de turons. El clot fa que s'hi acumulin les boires, i tot plegat, muntanyes, turons, boires, camps, pobles i masies, et marca, per bé o per mal». I al Boi li tocarà viure episodis violents, en aquesta experiència iniciàtica extrema. Si hi ha, però, per als amants de les contradiccions i l'ambigüitat, un personatge fascinant en aquesta novel·la, aquest és sense cap dubte Joan Tur, que, com el mític Long John Silver de *L'illa del tresor*, acompanya el protagonista en el seu procés de creixement.

Podem pensar que *Guilleries* és una trama d'aventures en format de novel·la històrica, que aprofundeix en temes com la culpa, la crueltat o la redempció. I potser una mica sí que ho és, tot això, més per la banda de les aventures que per la de la història. Però *Guilleries* va força més enllà de qualsevol etiqueta, perquè es tracta de literatura d'alt voltatge. Per això, més enllà de les aventures del protagonista o de la recreació d'una època i un ambient, val la pena llegir-la per com està escrita, perquè mostra una narrativa vibrant, sintètica, plena de matisos, intel·ligent, que aconsegueix un to que arrossega el lector cap al riu de sang i clarobscur que mou els personatges. La prosa, d'una bellesa brutal, excel·leix de manera especial en les comparacions, plàstiques, visuals i, de vegades, sorprenents, un recurs que Garcia fa anar per on vol, amb creativitat efectiva.

Il·lustració: Erques Torres

